

★ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΔΙΝΑΚΕΣ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΜΕ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΤΙΜΕΣ ★

#468/ΜΑΡΤΙΟΣ 2012/5€

PCM ΕΓΓΡΑΦΕΑΣ
OLYMPUS LS-100

GROUP TEST
CD PLAYERS

NETWORK PLAYER
PIONEER N-50

ΠΙΚΑΠ
ΜΕ 300 Ή 630 ΕΥΡΩ
ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ
DUAL CS-460 & PRO-JECT DEBUT CARBON

MEDIA PLAYER
PHILIPS HMP7001

ΔΟΚΙΜΕΣ: POLK AUDIO F/X, PENAUDIO CENYA, AUDIOLAB 8200T, TOSHIBA 42VL863G
HIGH END: GAMUT PHI 5, GOLDMUND METIS D/A, T.A.C. 34 MK

SMARTPHONES: MOTOROLA RAZR, NOKIA LUMIA 800, SONY XPERIA S
ΣΥΝΕΤΕΥΞΕΙΣ: ΑΡΤΕΜΗΣ, RALPH MYERZ

ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΚΕΡΔΙΣΤΕ
ΕΝΑ ΠΙΚΑΠ DUAL &
ΕΝΑ HOME CINEMA
HARMAN/KARDON

- Ασύρματη σύνδεση με PC
- Volume control
- Balanced

Ο ασύρματος πομπός ή το «streamer», όπως λένε. Είναι το μοντέλο EMS-1.

"...Η νέα γραμμή της Electro θέλει ψηφιακά προϊόντα σ' όλα τα επίπεδα. Από Blu-ray player μέχρι Net player....."

Electrocompaniet PD-1

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ
ΣΥΧΝΟΤΗΤΕΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ: 192kHz, 24 bit (SPDIF), 48kHz, 16 bit (USB, RF)
ΕΙΣΟΔΟΙ: 2xSPDIF Coaxial, 1xSPDIF TOSLink, 1xUSB type 2, 1xRF link
ΕΞΟΔΟΙ: 1xXLR, 1xRCA
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΕΞΟΔΟΥ: 100Ω
ΣΤΑΘΜΗ ΕΞΟΔΟΥ: 3,4 Vrms (Balanced 0dBFS)
ΣΤΑΘΜΗ ΕΞΟΔΟΥ: 1,7 Vrms (Single-ended 0dBFS)
UPSAMPLING: 192kHz, 24 bit
ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ (ΠΧΥΧΒ): 42x5x34 εκ.
ΒΑΡΟΣ: 4,3 κιλά

ΥΠΕΡ

- Η ασύρματη σύνδεση με τον υπολογιστή
- Περιγραφικός ήχος

ΚΑΤΑ

- Το volume control ενεργεί στο ψηφιακό πεδίο
- Η USB και η RF φθάνουν μόνο μέχρι 48/16

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Βιντεορυθμός
ΕΠΑΦΗ: 210.9597.560

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ:

★★★★★ | 4,76

ΤΙΜΗ: 1.575 € (+350 € το EMS)

ΟΝΟΜΑ

Μια σαφέστατα audiophile λύση για να βάλετε τον υπολογιστή στη ζωή σας, και μάλιστα ασύρματα. Ωστόσο, δεν τίθεται θέμα πως η αιχμή του δόρατος δεν είναι άλλη από τις επιδόσεις του PD-1 ως συμβατικό DAC.

Ψηφιακή Ισορροπία

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑ, ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΑΥΔΙΟΦΙΛΕ ΕΝΤΑΣΣΟΥΝ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ -ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΥΝΕΠΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ- ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ. ΩΣ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ, ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ DAC ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΔΙΟΔΟ.

Κάποτε μια ανεξάρτητη συσκευή DAC είχε να επιτελέσει έναν πολύ συγκεκριμένο ρόλο. Να αναβαθμίσει ουσιαστικά το στάδιο μετατροπής καθώς και το αναλογικό του ψηφιακού μας player. Το σκεπτικό ότι ένα ανεξάρτητο στάδιο ψηφιοαναλογικής μετατροπής το διατρέχουν πολλά και διάφορα -ακουστά- πλεονεκτήματα κατέστησε αυτού του είδους τις συσκευές εξαιρετικά δημοφιλείς τα τελευταία πέντε ή έξι χρόνια. Κακά τα ψέματα. Η συνεργασία ενός μέτριου προς καλό CD player συνεργαζόμενου με ένα καλό DAC κατέληξε σε ένα αποτέλεσμα με σημαντική -τις περισσότερες φορές- υπεραξία.

Με απλά λόγια, ένα DAC ήταν και παραμένει ικανό να εκτοξεύσει τις επιδόσεις ενός player σε επίπεδα άνω του κόστους και των δύο συσκευών μαζί. Μέχρι εδώ όλα καλά και άγια. Το θέμα είναι ότι, ενώ συνέβαιναν όλα αυτά, την ίδια στιγμή άρχισε να κερδίζει όλο και περισσότερο έδαφος το computer audio. Ολοένα και περισσότεροι audiophile αναζητούσαν και έβρισκαν καλής ποιότητας μουσικό υλικό στο Διαδίκτυο, με συνέπεια πλέον να υπάρχουν εγκατεστημένες

εγκλωβισμένες σπουδαίου όγκου και περιεχομένου μουσικές συλλογές σε σκληρούς δίσκους υπολογιστών που ουδέποτε κατάφεραν να μετοικίσουν στο σαλόνι. Επομένως, η ανάγκη... απεγκλωβισμού τους είναι κάτι παραπάνω από επιβεβλημένη.

Στο σημείο αυτό, λοιπόν, τον πρώτο λόγο έχουν υλοποιήσεις όπως το PD-1, που δοκιμάζουμε εδώ. Μια συσκευή DAC με βαριά υπογραφή, που, πέρα από τον κλασικό της ρόλο, αναλαμβάνει να καλύψει αυτό που πολλοί από εμάς ζητάμε διακαώς: να ακούμε την «κατεβασμένη» μουσική μας στο σαλόνι κατά τρόπο τουλάχιστον ευθύγραμμο, με αυτό που κοινώς αποκαλείται «υψηλή πιστότητα».

TOP END

Καμία δυσάρεστη έκπληξη και κανένα σκοτεινό σημείο δε θα συναντήσετε κατά την πρώτη σας επαφή με το PD-1. Είναι όσο εύχρηστο και ευθύβολο οφείλει να είναι ένα DAC και, φυσικά, όσο ποιοτικό (εμφανισιακά και τεχνολογικά) οφείλει να είναι ένα προϊόν της Electrocompaniet. Το στοιχείο-έκπληξη στην περίπτωση

του εν λόγω δεν είναι άλλο από τον RF πομπό που το συνοδεύει, η αποστολή του οποίου είναι να «δικτυώσει» τον υπολογιστή μας με το PD-1 κατά τρόπο ασύρματο.

Η διαδικασία είναι απλούστατη: Συνδέετε το EMS-1 (έτσι λέγεται ο πομπός) στον υπολογιστή σας μέσω USB και εκείνος αυτομάτως θα το «δει» ως ένα νέο υποσύστημα ήχου. Δεν απαιτούνται driver για την εγκατάστασή του, παρά μόνο ο ορισμός του ως του κύριου υποσυστήματος ήχου του υπολογιστή. Από εκεί και πέρα, θα επικοινωνήσει ασύρματα με το PD-1 και, αφότου επιλεγεί η είσοδος USB, θα ακούσετε από τα ηχεία του συστήματός σας τη μουσική που... εκπέμπει ο υπολογιστής σας. Το ζητούμενο τώρα έχει να κάνει με τι πρόκειται να εκπνευθεί. Δυστυχώς, όχι ήχος υψηλής ανάλυσης.

Η ενσωμάτωση της USB (και αυτής που θα βρείτε πάνω στη συσκευή) είναι στοιχειώδης στο PD-1, με συνέπεια τον περιορισμό της ανάλυσης στα 48kHz/16 bit. Οποιοδήποτε αρχείο υψηλότερης ανάλυσης θα υποβιβαστεί στην προαναφερθείσα συχνότητα δειγματοληψίας και θα ανα-

παραχθεί αναλόγως.

Αληθινά υψηλές αναλύσεις, επιπέδου 192/24, μπορεί να δεχθεί μόνο από την ομοαξονική ψηφιακή του είσοδο, αρκεί βέβαια να έχετε σε απόσταση αναπνοής κάποιο player ικανό να παραδώσει τέτοια σήματα. Το player αυτό μάλλον θα είναι ο υπολογιστής, μέσω μιας καλής κάρτας ήχου, ο οποίος θα πρέπει να μετοικίσει στο σαλόνι. Στα θετικά του μηχανήματος σαφώς και θα πρέπει να συμπεριλάβουμε την ύπαρξη τηλεχειριστηρίου για τη γρήγορη επιλογή εισόδου, καθώς επίσης τις balanced αναλογικές εξόδους. Ενδιαφέρουσες επίσης (αν και κάπως πρωτόγονες) είναι οι φωτεινές ενδείξεις της πρόσωσης, μέσω των οποίων ο χρήστης ενημερώνεται για την κατάσταση λειτουργίας της συσκευής.

Όσο για την εσωτερική εικόνα του μηχανήματος, δεν έχουμε πολλά να πούμε, απλούστατα διότι δεν υπάρχουν πολλά να δεις. Μία και μοναδική πλακέτα καταλαμβάνει περίπου τα 2/3 του διαθέσιμου χώρου, η οποία φέρει όλα τα επιμέρους στάδια και πληθώρα υλικών επιφανειακών τοποθετήσεων. Ειδικά μνεία χρειάζεται

να γίνει στο αναλογικό στάδιο, όπου, αντί για χρήση τελεστικών ενισχυτών, βρήκαμε διακριτά τρανζίστορ για την οδήγηση της εξόδου. Αυτό καθώς και ο απομακρυσμένος τοροειδής μετασχηματιστής τροφοδοσίας είναι τα δύο στοιχεία που μας υπενθύμισαν πως αυτό που κοιτάμε είναι η υλοποίηση ενός audiophile κατασκευαστή που στοχεύει σε αποτελέσματα άνω του μέσου όρου.

ΟΡΘΑΝΟΙΧΤΟ...

Το PD-1 βρέθηκε στο χώρο ακροάσεων του περιοδικού να οδηγείται από το player αναφοράς SCD-XA9000ES της Sony, ενώ βεβαίως συνδέθηκε ασύρματα με τον υπολογιστή που βρίσκεται στον ίδιο χώρο και ο οποίος «τρέχει» το αγαπημένο μας Foobar2000.

Ως γνωστόν, η αναβάθμιση ενός κορυφαίου player όπως του SCD-XA9000ES δεν είναι εύκολη υπόθεση για ένα DAC, ακόμα και του επιπέδου του εν λόγω, ωστόσο σαφώς αποτελεί αδιάσπαστο κριτήριο ποιότητας το ότι, αφενός, δεν υποβαθμίζει τον ήχο του και, αφετέρου, περνά αυτούσιο τον ιδιαίτερο χαρακτή-

ρα του. Φανταστείτε, λοιπόν, τι είναι σε θέση να κάνει αν βρεθεί σε συνεργασία με κάποιο player υποδεέστερο του Sony. Αυτό συνέβη και στη δική μας περίπτωση, με συνέπεια να βρεθούμε ενώπιον ενός ρέοντος αποτελέσματος, με φυσικότητα, τονική πληρότητα και υψηλή ικανότητα περιγραφής.

Βέβαια, δεν πέρασε απαρατήρητη η «ψηφιακή επιτάχυνση» στην εξέλιξη του ρυθμού, κάτι που ίσως να ξενίσει όσους έχουν συνθίσει στα πιο «laid back» αποτελέσματα του αναλογικού κόσμου. Σε γενικές γραμμές, όμως, το αποτέλεσμα ήταν μεστό, ισορροπημένο και, ως εκ τούτου, ενθουσιώδες, από όποια πλευρά και αν το δούμε. Θαρρείς πως παρατηρείς μια ανάγλυφη παράσταση, στην οποία οι φιγούρες εναλλάσσονται, τοποθετούνται και εξελίσσονται με χειρουργική ακρίβεια, μην αφήνοντας τίποτα στη φαντασία. «Η αλήθεια γυμνή» θα μπορούσε να είναι ο τίτλος αυτής της ενόπτης, μια φράση που περικλείει το πιο έκδηλο ηχητικό χαρακτηριστικό του PD-1. Δώστε του επιμελημένες ηχογραφήσεις με σεβαστό όγκο πληροφοριών χαμηλής

στάθμης, και γίνετε μάρτυρες μιας αποκάλυψης από αυτές που σε αναγκάζουν να ακούς και να ξανακούς, και κάθε φορά να ανακαλύπτεις κάτι καινούργιο.

Όντως, το στοιχείο του εντυπωσιασμού κυριαρχεί, προσοχή όμως, διότι το DAC μπορεί πολύ άνετα να μετατραπεί σε... τιμωρό μέτριων ή κακών ηχογραφήσεων, καθώς δεν έχει την παραμικρή διάθεση εξωραϊσμού των πραγμάτων. Τονικά, το PD-1 είναι αψεγάδιαστο, αν και με χαρακτήρα στην ευρύτερη υψηλή περιοχή. Εδώ είναι που διαφέρει σε σχέση με το player της Sony και που εντέλει θα παιχτεί το παιχνίδι της τελικής επιλογής. Ενώ το Sony ακούγεται σαφώς πιο λεπτοφύες, στρογγυλό και γλυκό εκεί ψηλά, το νορβηγικό DAC αντιείνει την πολύ πιο παχιά υφή και κάτι το «ψηφιακό» στις ανώτατες οκτάβες. Βέβαια, μόνο μια ευθεία σύγκριση μπορεί να αναδείξει αυτό το χαρακτηριστικό, καθώς είναι πολύ διακριτικά ενταγμένο στον ήχο του. Υπάρχει, όμως, και θα λέγαμε πως του στερεί την απόλυτη «αναλογικότητα». Δεν μπορείς να τα έχεις όλα σε αυτήν τη ζωή... ■

